

ת"ד 4563/11/12 - מדינת ישראל נגד איבן אבו סהיבן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 12-11-4563 מדינת ישראל נ' אבו סהיבן
בפני כב' השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות תנוועה נגב
המאשימה

נגד
איבן אבו סהיבן ע"י ב"כ עו"ד אלקרינאי עלי
הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם הובא לדין בגין עבירות של גרים נזק לרכוש או אדם, בניגוד לסעיף 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"); אי צוות לאור אדם ברמזור, בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות; אי מתן זכות קידמה, בניגוד לתקנה 64 (ה) לתקנות בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"); נהיגה בקלות ראש, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודה בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודה.

מטעם התביעה העיד: רס"ב אפטבי איל - בוחן באת"ן נגב (ע.ת/1); הגב' מוניקה אלטרס - נהגת הרכב המערוב (ע.ת/2); הגב' רוטיל חזות - נסעת ברכב המערוב (ע.ת/3); מטעם ההגנה העיד: הנאשם לעצמו (ע.ה/1); הגב' נוה אבו סהיבן - אשת הנאשם (ע.ה/2); מרABI מיעז - מומחה מטעם ההגנה (ע.ה/3).

בעובדות כתוב האישום המתוקן טעונה המדינה כי ביום 12/07/31 בשעה 13:50 לערך נהג הנאשם מכיוון רחוב בן גוריון לכיוון הצומת המרמורזרת ברחוב השלום בבאר שבע. אותה שעה נהגה מוניקה אלטרס במכונית, אשר עמדה **בעצרה מוחלטת** בצומת בכיוון הנגד לנאשם בנתיב השמאלי. הנאשם הגיע לצומת וחצה את קו העצרה תוך שהוא ממשך בנסעה ונכנס לצומת מוביל לצית לאור האדם שדליך ברמזור בכיוון נסיעתו, סטה מנתיב נסיעתו והתנגש חזיתית ברכב המערוב אשר עמד בכיוון הנגד כאשר בכיוונו דולק רמזור אדם.

אין מחלוקת כי כתוצאה מהתנגשות נחללו הנזונות ברכב המערוב ופונו לטיפול בבית החולים, נשארו להשגחה מספר שעות ואילו הנאשם ואשתו ניגשו עצמאית לקופת החולים כללית.

אין מחלוקת כי נגרם בתאונת נזק לרכיבים המעורבים.

עמוד 1

בתשובתו לכתב האישום הודה הנאשם בנהיגה ופגיעות הרפואיות אף כפר באחריות לתאונה.

סקירת פרשת התביעה:

עדותם של ע.ת/1:

בוחן התנוועה אשר חקר את התאונה. הוגש מטעמו דו"ח בוחן (ת/1), דו"ח נזק (ת/2), סקיצה מזירת התאונה (ת/3), תרשימים פאות רמזוריים (ת/4), מזכיר זכ"ד איתור אוטובוס (ת/5), הודעת נהג תחת זהירותה (ת/6),لوح תצלומים הכלול 21 צילומי צבע (ת/7).

מסקנות דו"ח בוחן התנוועה קובעות (ביחס לנאים המכונה בדוח - "פרטית א'"':

"פרטית א' שנשע ברחוב בן גוריון בבי"ש בצומת עם רחוב השלום סטה מנתיב נסיעתו לנטייב הנגדי ופגע חזיתית בפרטית בשמעת ממלו בנתיב לפניה שמאלת.....הנורם לתאונה אי ציות לרמזור אדם מצד נהג פרטייה א'" (ת/1 עמוד 3).

עת 1 אישר כי אין חילוקי דעתם בנוגע לעובדה שאוטובוס חסם את דרכו של הנאשם.

העד אישר כי בדק את גרסת הנאשם אודות האוטובוס שחסם את דרכו ואף צירף זכ"ד לתיק לפי בדק הנושא עם החברות: מטרודן, מטרופולין ואגד. לאחר בדיקה התברר כי אין אינדיקטיה לאוטובוס של אותן חברות אשר אמרו היה מעבור בזירת התאונה בשעת התרחשותה.

עוד הוסיף העד לעניין האוטובוס: **"אני מסכימ שלפי עדויות המעורבים אכן היה אוטובוס. לא פסלתי זאת בשום שלב. אני מסכימ שהוא אכן לפי העדויות היה שם דבר זהה, אך אין צבע, סוג ודגם"** (פרוטוקול מיום 14/01/06 עמוד 8 שורות 10-7).

העד שלל את טענת הנאשם לפיה, הרמזור הבhab. לפי עדות העד, אין במקום גלאי של רמזור והרמזור עבר באופן ישיר מירוק לצהוב.

לשאלה אשר נשאל העד: האם שאל את המעורבים האם הבחינו כי האוטובוס היה במצב עצירה טרם כניסה לצומת? לכך השיב העד: **"שאלתי את הנהגת תתاري לי מה קרה בצומת, והיא השיבה שהאוטובוסים נכנסו לצומת והוא התחל בנסיעה כלומר הוא התחל ממצב עמידה. אני מפנה לשורות 31-30"** (פרוטוקול מיום 14/01/06 עמוד 9 שורות 9-6).

בעניין הרמזורים - נשאל העד האם בדק את הרמזורים וכמה זמן לוקח לרמזור להתחלף גם לכיוון הנהגת המעורבת?

עמוד 2

לכך השיב: "לא בדקתי, אני לא אמור לעשות את זה. אם להגנה יש טענה כלשהי חובה על ההגנה להביא את (תוכנית - השלמה שלי א.א) הרמזורים לשאול אותו את השאלה" (פרוטוקול מיום 14/01/06 עמוד 9 שורות 10-12).

לשאלת - אני אומר לך שהנוגת המעורבת והנוסעת טוענות שהנאשם היה כבר בתוך הצומת כאשר הבחינו בו לראשונה? לכך השיב העד: "אני שולל את טענתך הן אומרות המפורש שהבחינה ברכב שמניע מהנתיב האמצעי מולה, דהיינו מהנתיב השמאלי לנסייה ישר ככלומר שהוא הגע מתחום הנתיב" (פרוטוקול מיום 14/01/06 עמוד 9 שורות 21-25).

העד אישר כי לא מיקם את האוטובוס בסקיצה לאור הידרו מזירת התאונה.

העד אישר כי לא שאל את המעורבות אם היו רכבים נוספים מכיוון הגעת האוטובוס.

העד ציין כי מסקנותיו התבבססו על פאות הרמזורים, על העדויות ועל חקירות הצומת.

עדותה של ע.ת/2:

הוגש מטעמה מסמכים רפואיים (ת/8).

העדת תיארה את התרחשויות התאונה כדלקמן: "...אני נהנתי ברכב, נסענו מכיוון מגה לכיוון האוניברסיטה ובצומת עמדתי שם והתקוננתי לפונות שמאליה לכיוון רחוב השלום. אני עצרתי, עמדתי היה לי רמזור אדום, חיכיתי בסבלנות ואז אני רואה זה עניין של שבריר שנייה, אני רואה את הרכב הוא היה באמצע, אני רואה בכביש שטובי תנועה לכיווני אני רואה שלושה רכבים, רכב בכל צד והרכב האמצעי מתקרב לכיוון הצומת, הוא היה בנסייה. ממשאלי ראייתי אוטובוס שהתחילה בנסייה הרכב זה שנסע בעצם ממולו ניסה להתחמק מהאוטובוסים והגע אלי" (פרוטוקול מיום 14/01/06 עמוד 10 שורות 18-25).

העדת מסרה כי בעקבות התאונה סבלה מגיעות גוף בעיקר ברגלים, גפיים.

באשר לתנועת הרכבים מכיוון נסיעת הנאשם - מסרה העדת כי הנאשם היה בנתיב האמצעי ורכב אחד היה משמאלו ורכב נוסף נסף היה מימינו. רכבים אלה עמדו ורק הנאשם נסע.

לשאלת - כשאת אומרת המשיך בנסייה למה כוונתך? השיבה העדת: "הכוונה שהוא המשיך בנסייה רציפה לתוך הצומת" (פרוטוקול מיום 14/01/06 עמוד 11 שורות 19-20).

בחקירה הנגדית הופנה העדת לשורה 26 בעדותה במשטרה ונשאלת - מה היה מימינו ומשמאלו של הנאשם שורה של רכבים שעמדו או רכב אחד מכל צד כפי שאתה אמרת היום? לכך השיבה: "אני לא אמרתי רכב אחד היום. הוא היה

באמצע רכב אחד מימינו אחד משמאלו ומאתורי שני אלה שעמדו יתכן והוא עוד רכבים (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 11 שורות 24-27).

לשאלת - בפעם הראשונה שאות ראיית הרכב הוא כבר היה מולך? השיבה העדה: "**לא, אני ראייתי את כל הדורן שלו. אין שהוא התהמק מהאוטובוסים מאבד שליטה עולה קצת על אי התנועה ונכנס בו**" (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 12 שורות 21-24).

העדה אישרה שעד לרגע בו הנאשם פגע בה היא ראתה את כל התרחשויות בצומת וכי צד מגיע הנאשם במצב של פגעה ברכבה.

העדה אישרה כי היא לא ראתה את האוטובוס בעצרה.

העדה אישרה כי למעט הרמזור **שליה** לא הבחינה ברמזורים אחרים.

עדותה של ע.ת/3: הוגשה הודעת העדה במשטרת נ/3.

בבית המשפט תיארה העדה את התרחשויות התאונה כדלקמן: "...**עמדנו בנתיב הקיזוני השמאלי, עמדנו בכביש הצומת שביצטם בנתיב השמאלי בפניה שמאליה לכיוון דרום. יש לציין הרמזור היה אדום וכל הרכבים היו בעצרה מוחלטת. אני הסתכלתי באותו זמן על משה וכשהרמתי את הראש שלי ראייתי רכב אחד שדוהר נסע מהכיוון הנגדי לנו ראייתי שהוא מנסה להתחמק היה אוטובוס שהגיע משמאל לנו והוא ניסה לנטרת התחמק מהאוטובוסים ואז הוא עלה על אי התנועה שמשה היה סמוך אלינו והתנגש בנו חיזית**" (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 14 שורות 5-10).

בהודעתה במשטרת מסרה העדה כי היא הסתכלה קדימה וראתה רכב שmagiu מנתיב נגדי ממול, כאשר משמאל כל הרכבים עמדו ורק הוא היה בנסיעה (נ/3 שורות 4-5).

עוד מסרה העדה במשטרת כי הרכבים שהיו מימיין לרכבם היו בעמידה מוחלטת (נ/3 שורות 14-17).

כשנסאלת במשטרת - מה היה מצב הרכבים בצומת? השיבה: "**היה רכב אחד שעמד בנתיב והיה רכב שעמד בנתיב השמאלי ביותר לפניה שמאליה לכיוון חוץ**" (נ/3 שורות 21-20).

לשאלת - מה היה מצב הרכבים בכוון נסיעת הנאשם? השיבה העדה: "**כולם עמדו בעצרה מוחלטת לא היה רכב אחד שנסע. הוא היה היחיד שנסע**" (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 14 שורות 13-14).

לשאלה - האם הנאשם המשיך בנסעה רציפה? השיבה העד: "**הוא נסע כשהוא ראה כנראה את האוטובוס הוא ניסה להתחמק, הוא עשה סלлом צזה ונכנס במו**" (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 14 שורות 16-17).

לטענת העדה, מאז התאונה היה סובלת מסויימים וכאבי גב.

בחקירה הנגדית מסרה העדה כי דעתה הוסחה בכך שהסתכלה על מהهو וכאשר הרימה את הראש הבדיקה באוטובוס וברכבו של הנאשם מבצע סלлом ונכנס בהם.

לשאלה - איז בשניה הזאת שסיבבת את הראש איפה היה רכב הנאשם בתוך הצומת? השיבה העדה: "**הוא כבר התחליל בנסעה לתוך הצומת**" (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 15 שורות 23-24).

העדה מסרה כי לא הבינה איך כל הרכבים עוצרים ופתאום רכב דוחר לכיוונם.

מכיוון נסיעת האוטובוס, מסרה העדה כי אינה זוכרת אם היו הרכבים נוספים שננסעו באותו הכוון.

לשאלה - כמה רכבים עמדו מכיוון הנאשם? השיבה העדה: "**הרבה. הכבש היה מלא רכבים מצד ימין שלו, מצד שמאל שלו זהה מה שהפטיע אותו. אני רואה שמלא רכבים שבאים לנסוע ובן אדם אחד יצא**" (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 16 שורות 3-1).

לשאלה - האם הסתכלת לכיוון הרכבים האלה לפני התאונה או אחרת? השיבה העדה: "**כשהרמתי את ראשי זה היה הרבה לפני התאונה בוֹא נגיד דקה וחצי כשהרמתי את הראש ראייתי אותו כבר יצא מהצומת, ראייתי את התאונה היה לי אפילו זמן להעביר סרטים בראש. ראייתי את ההכנה את הלפנִי**" (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 16 שורות 8-4).

העדה הדגישה בגרסתה שמדובר היו הרכבים שעמדו.

סקירת פרשת ההגנה:

עדות הנאשם:

ה הנאשם אישר נכונות הודיעתו בחקירה במשפטה (ת/6).

ה הנאשם מסר גרסה בבית המשפט לפיה, כשהגיע לצומת היה הראשון ולא היו הרכבים לא מימיינו ולא משמאלו.

לטענתו, הוא היה ראשון יכול להיות שהוא רכבם מאחוריו.

עוד טען הנאשם, כי האוטובוס שנכנס אותו ביחיד לצומת היה של חברת מטרופולן.

ה הנאשם דבק בגרסתו הן במשטרת והן בבית המשפט, לפיה, נכנס לצומת כאשר ברمزור היה יורך מהבב ואילו האוטובוס נכנס ברמזור אדום וחסם דרכו, כך שנאלץ לסתות שמאלה.

כשועמת עם טענת התובע לפיה, רצה להسفיק את הרמזור ולкан חזה באדום, השיב הנאשם: "**הרמזור התחל לhabav לפני שחצית את מעבר החציה. אני לא משתוול בכביש. אני יכולתי לעבור. נכנס אוטובוס ואחריו זה הוא ברוח ואפלו לא הזעיק עזרה ראשונה**" (פרוטוקול מיום 25/02/14 עמוד 20 שורות 23-20).

לשאלה - כשהנכנסת לצומת נכנסת בנסיעה רצופה או שעצרת וاز התחלת לנסוע? השיב הנאשם: "**הייתי בנסיעת רצופה בערך 40-50 Km\sh. אני הייתי יכול לעبور אבל פתאום יצא האוטובוס**" (פרוטוקול מיום 25/02/14 עמוד 20 שורות 24-26).

עדותה של ע.ה/2:

העודה סיירה גרסתה לתאונת כדלהן: "**היינו בדרך בערך 15 מטר היה רמזור יורך אחורי הצומת הבב יורך ברמזור ונכנסנו לצומת בא אוטובוס צבע כסף ומהצד הימני ורכב שלנו נכנס ברכב מצד השמאלי**" (פרוטוקול מיום 25/02/14 עמוד 21 שורות 22-25).

העודה חזרה על גרסתה במשטרת לפיה, הרמזור היה יורך מהבב.

ע.ה/3: מומחה מטעם ההגנה.

הוגשה מטעמו חוות דעת נ/1.

לטענת המומחה, קיבל מעירית בא רשות תוכנית רמזורים של הצומת, המצורפת לחוות הדעת.

ה מדובר בצומת ללא גלאי תנועה, כאשר לטענתו קיימים מצב של יורך מהבב כפי שטען הנאשם.

לשיטת מומחה ההגנה, מצב הפאזות בצומת וחישובים שונים שערק ביחס לתנועת הנאשם לכיוון הצומת מראים כי כניסה הנאם לצומת הייתה בהשouts האור הירוק המהבהב כפי שהעיד הנאשם.

דיון ומסקנות:

אין מחלוקת בפרשא זו כי עת נכנס הנאשם לצומת, אוטובוס אשר נכנס אף הוא לצומת מימין לכיוון נסיעתו, גرم לו לסתות מנתיב נסיעתו וכתוצאה לכך התרחשה התנגשות הנאשם הרכב המערוב.

נקודת המחלוקת בתיק זה היא השאלה - **האם חזה הנאשם את הצומת בחשот רמזור אדום או שחזתו את הצומת בחשות רמזור יroke מהבבא, כפי שטען.**

בהתאם לסקירת הראיות אשר הובאו לעיל, מול עמדת הנאשם ואשתו ניצבות עדויות הנהגת המערבת ונוסעת ברכבה.

אתiology ראשית לעדויות של ע.ת 2 וע.ת 3:

המדובר בעדות לביהן לא מצאתי כל סתויה מהותית בדברים אשר מסרו בבית המשפט.

ע.ת 2 לא ניסתה "להפליל" הנאשם ולא טענה כי ראתה אותו חוצה באור אדום.

עדיה זו תיארה כמייבט יכולתה את שראו עיניה, וברור כי אין לה כל הבנה ב"פאות" רמזורים או במהלך האורות לצומת.

ע.ת 2 תארה بصورة אמינה לחלוטין בעיני את מהלך התאונה עוד לפני שחזתה הנאשם בנסיעעה רציפה את קו הצומת.

המדובר בתיאור חד וברור, ללא כל היסוס ולא כל סימן ولو קל של אי אמרתאמת.

עדיה זו מတarrant את הנאשם נכנס בנסיעעה רציפה לצומת כאשר שני צדדי רכבים עומדים.

ע.ת 3 ראתה את התאונה מהרגע בו הנאשם כבר היה בתנועה לטור הצומת (לאחר שהרימה רשאה ברגע זה). גם עדיה זו מတarrant מצב בו לצדיה הנאשם עמדו רכבים שלא נעו שעיה שرك הנאשם היה בתנועה לטור הצומת.

המדובר במצב המתישב עם מופע ארוך של אור אדום שכן מופע יroke מהבבא יגע בהכרח לאחר יroke רציף וכಹננה לאורם.

המצאות רכבים עומדים בנתיבים שמיימים ומשמאל לנאים מחזקים מאי הגרסה כי המופע ברמזור בכיוון הנאשם היה אדום ולא יroke מהבבא כפי שטען הנאשם.

גרסה זו של ע.ת 2 נמסרה הן בחקירה במשטרת והן בבית המשפט.

שתי עדות הتبיעה חזרו והציגו בדיון כי רכבו של הנאשם היה **יחיד** אשר נסע, בעוד שאר הרכבים עצרו עצירה

מנגד עומדת גרסתו של הנאשם, לפיה, היה הראשון בצוות ולא היו רכבים לא מימיינו ולא משמאלו. כאשר עומת עם גרסת עדות התביעה לפיה, עמדו רכבים מימיינו ומשמאלו - השיב כי אכן שהגיעו רכבים אחרים אחורי התאוננה.

כשנשאל הנאשם - איך תור כדין נסעה רצופה ואחריו קרות התאוננה, הבחן שהגיעו רכבים נוספים? נתן הנאשם תשובה שאינה נותנת מענה לשאלתך.

ה הנאשם הודה כי נכנס לצומת כאשר היה בנסעה רצופה ובכך חיזק את דבריה של ע.ת/2 אשר מסרה כי הנאשם הגיע לצומת בנסעה רצופה.

באשר לטענת הנאשם לפיה, חזה את הצומת כאשר הרמזור היה ירוק מהבhab. ציינה אשתו של הנאשם במשפטה שצבע הרמזור היה "ירוק מהbab אוili ככה", שנסאלה בבית המשפט מה זה "אוili ככה"? השיבה - סתם אמרתי את זה.

ע.ת/1 ציין בעדותו כי הרמזור הירוק אינו מהbab במקום ואף חזר על תשובתו בבית המשפט, מנגד עולה כי מבדיקה שערק המומחה מטעם ההגנה נמצא שהמופע הירוק מכיוון נסיעת הנאשם מהbab שלושה היבוהבים לפני שmag'ע המופע הצהוב, קרי המופע הירוק מהbab שלוש שניות. לציין כי המומחה מטעם ההגנה צירף לחווות דעתו תוכנית רמזורים של הצומת, מטעם עיריות באר שבע - לצורך הוכחת גרסתו.

מוק אני קיבל את טענת מומחה ההגנה כי מופיע מהbab של ירוק אפשרי בצוות זו.

יחד עם זאת, טענה זו של ההגנה אינה מסויימת בדבר להגנה, ואסביר דברי:

כל שקיים מופיע מהbab י록 בכיוון הנאשם, הרי של מצב זה קדם י록 מלא ורצוף מכיוון.

כל זה היה המצב, ולפי "פאזות הרמזורים" אשר הוגשה, צריך היה להיות לתנועה שמיינן לע.ת 2 + 3 או י록 מקביל לנסעה ישר. במצב זה רכבים שמיינן לעדות התביעה היו אמורים לנסוע ולא לעמוד !!!

(מופיע הרמזור לנסעה ישר של הנאשם מקביל למופיע הרמזור לנסעה ישר בנתיב הצמוד לעדות התביעה 2 + 3).

מופיע זה לו התרחש, לחלוטין איינו מתישב עם עדויות עדות התביעה לפיהן עמדו הן שלא כל תנועה במופיע אדום של הרמזור שלhn ולצדן עמדו כלי רכב (מיימין) ממתיינים אף הם באור אדום:

ע.ת 2 בעמוד 11 שורה 17 - **"מיימני היה עוד רכב שגם עצר".**

עמוד 8

ע.ת 3 בעמוד 16 שורות 8, 9 - "ש- גם מצד ימין שלך עמדו רכבים?" ת - נכון. אלה רכבים שרצו לנסוע ישר"

ודוק - עדות אלה ככל הנראה לא הבינו כלל את משמעותה תיאור הרכבים שמיין להן. עדות אלה בהכרח לא מוכיחות את פאזה הצומת ולא מבינות כי משמעותם הרכבים העומדים מיינין להן היא כי גם בכיוון נסיעת הנאשם דלק בהכרח אוֹר אָדָם.

בוחלת יתכן מצב של אוֹר אָדָם בכיוון הפניה שמאליה יחד עם יrok לנאים לפי מופע הרמזוֹר, אך אוֹר אָדָם ל-תנוּעה שמאלה + לתנוּעה ישר מכיוון נסיעת עדות טבעי 3+2, מחייב מופע יrok רק מכיוון הגעת האוטובוס לצומת.

קיבלה העדות התמימה בעיני של עדות הטבעה ביחס למצב הרכבים שמיין להן, עדויות שעלו בתשובה לחקירה נגדית של הסגנור ולא עדויות יזומות מתוך כוונת הפללה, הן הן אשר משכנעות מעבר לכל ספק סביר כי עת נכנס הנאשם לצומת, היה זה כאשר בכיוון נסיעתו דלק אוֹר אָדָם מלא.

בנושא להתנהלות החוקרים, אין ספק כי הבחן היה-Amor לבדוק בסודיות את הרמזורים והאם האורות היירוקים מהבהבים טרם המעבר למופע אחר. מדובר במקרה במחдел חקירות. אך נכון העדויות החזקות שהציגה המדינה עם ע.ת 2 וע.ת 3 על רקע הפאזה **שהגישה ההגנה**, מתקיימת תמונה מצב ברורה לחלוֹטן גם ללא בדיקת בוחן המשטרה.

לנוכח האמור לעיל, לא יותר לי אלא לקבוע כי גרסת הטבעה הוכחה כבדע, באמצעות עדות הטבעה אשר העידו באופן בהיר, ואמין לחלוֹטן בעינן.

אני דוחה את התאוריה אשר הציג מומחה ההגנה, שכן תאורה זו אינה עולה בקנה אחד עם שתי עדויות ע.ת 2 + ע.ת 3 המעידות על מופע אדום בכיוון הנסיעה שלhn + מופע אדום למכונית שבנתיב מיינין להן. עדויות אלה אמינות לחלוֹטן בעניין, נעדרות כל אינטראס וمشקפות את המציאות.

עובדתי רכבים שמיין להן לא היו מעורבים בתאונת עם אוטובוס שלכאורה אמר היה לחצות את נתיבן. עובדה זו מחזקת עוד את עדות העדות לפיה רכבים אלה לא נסעו כלל והמתינו למופע יrok יחד איתן.

מל' האמור לעיל, שכונתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נכנס לצומת בנסעה רציפה כאשר בכיוון נסיעתו דלק אוֹר אָדָם ברמזוֹר.

אני קובע כי הנאשם נכנס לצומת עת אוטובוס נכנס אליה מיינינו בחסותו אוֹר יrok שדלק בכיוון נסיעתו.

אני קובע כי ניסיון החמקה של הנאשם מהאוטובוסים (לאחר שלא נתן לו זכות קידמה) הוא אשר גרר את הנאשם לסתיטה מנתיבו ולפגיעה ברכב בו נהגה ע.ת 2.

אני קובע כי הנאשם קرم לתאונת באופן המתואර בעבודות כתוב האישום וכן גרם לחבלות המתוארות בו **לגוף**

ולרכוש.

אני מרשים את הנאשם בבחירה כל העבירות המוחסנות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ה , 11 פברואר 2015, במעמד הצדדים